

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Chronicon Montis-Sereni Sive Lavterbergense

Mader, Joachim Johann

Helmeſtadi, 1665

Reineri Reineccii De Primis Mysniae Marchionibus, è Ditmaro ſummatim repetita, & deinde uſq[ue] ad Conradum, Timonis F. deducta expositio, annexa Chronico Ditmari Merspurgensis, à ſe edito Francof. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11088

REINERI REINECCII
DE PRIMIS MYSNIÆ MARCHIONIBUS,
è Ditmaro summatim repetita, & deinde usq;
ad Conradum, Timonis F. deducta expositio, an-
nexa Chronico Ditmari Merspurgenfis,
à se edito Francof. 1580.

CONveniunt sententiæ in eo omnium, oriundos primos
Mysniæ Marchiones à WIDECHINDO Magno fuisse.
Solut *Fabricius* in Annalibus Mysnæ discrepans, à BRYNO-
NE, Widechindi fratre, derivavit. Seriem eorum haberi
continuum posse, negat *Brotusius*. De quodifferere hic e-
nodatius visum non fuit. Me haud pænitet eorum sequi sen-
tentiam, qui primum inter Marchiones faciunt DITGREMI
è *Friderico F.* proneporem, quem eundem de progenitorum
aliquot nominibus *Fridericum* appello. Huius successor &
filius credi fortè RIDACUS poterit. Quo genitus CA-
ROLUS cum sententia OTHONIS II. Cæs. successione
excidisset, eaque in ECCARDUM translata esset, manet
illa deinde filio ipsius HERMANNO. Hunc exceperunt rur-
sus familiæ Wettinensis Comites, & ita exceperunt, ut per di-
versas propagines Mysniam deinceps semper retinuerint.
Forfitan autem & ECCARDUS ad Ditgremi posteritatem
pertinet, ita ut *Guntherum* patrem, *Friderici* filium, *Ridaci*
fratrem, statuamus. Ditmarus quidem illum Marchionem
nominavit. Est & hoc minimè obscurum WIDECHINDI
Junioris posteros in diversas se familias diffudisse: quippe
qui præter *Wettinenses* Comites, & *Ileburgios* & *Merseburgios*
propagarint eum nimirum à sedibus diversis denominatio-

nes etiam diversas usurparent. Certè de Merseburgijs diserta hoc mentione Ditmarus retulit. Nec alia quàm agnatio extitisse caussa videtur, quod *Hermanno Eccardi F. DEDO* successit. Tamen non negarim, majus huic vinculum matrimonio *Mathildis*, *Hermanni F.* allatum fuisse. Facimus ergo duas *Marchionum Misnie familias*, ab uno & eodem conditore *Ditgremo* deductas: primam & veterrimam *FRI- DERICI*, quem *Ditgremus* pronepotem habuit; alteram *DITTERICI*, qui *Ditgremi* è progenitoribus *Ditmaro*, *Ditterico*, *Dedone* abnepos fuit. Atque ut res planior fiat, utranque à conditore *WIDECHINDO* Juniorè repetemus, ita tamen, ut nuda eos nomenclatione referamus, quorum res gestæ à *Ditmaro* traditæ non sunt.

WIDECHINDUS, cognomento Junior, retinuit è paternis possessionibus tractum ad *Salam*, nomine & titulo *Comitis VVettinensis*, veteri consuetudine. Neque enim antiquitus Ducum filij Duces omnes nuncupabantur, sed is tantum, qui successionem exciperet, reliquis non altiorem quàm Comitum dignitatem usurpantibus. Unde hoc evenit, ut unius stirpis familiæ, ut nomina, ita & dignitates diversas gererent: qua dere passim in *Annalibus* exempla observare licet. *Ditmarus* à *Widechindo* conditam familiam non *Wettinensem*, sed *Budsetiam*, ab altero quodam provinciæ ipsius oppido, denominavit, pag. 71, vers. 55.

|
Ditgremus, VWidechindi F.

|
Fridericus

|
Fridericus.

|
Fridericus quem nobis ita appellare libuit, primus
Mysnæ

Mysnae Marchio ab HENRICO Aucepe Cæs. creatus, primam itidem, quæ nostra sententia est, Marchionum familiam propagavit. Nati ergo fortè illo sunt RIDACUS & GUNTHERUS. Nam quod plerique movere hîc dubium videntur, id totum in medio relinquo.

RIDACUS Mysnae Marchio alter abest Merseburgi, quo tempore HENRICUS Hezelo, Dux Bavariae, Imperio, quod contra Othonem III. invaserat, abdicato, à *VVagone*, præfecto BOLES LAI Boiemi cum exercitu per fines ejus deduceretur. Quod dum negligit, nec quicquam inde sinistra suspicatur, magno id mox dispendio luit. Nam *VVaga* cum Oppidanis Mysnensibus urbis deditionem pactus, per eos *Ridacum* præfectum, ipse *Fridericum* ad colloquium evocatum perimit, jamque occupatum illam præsidio firmat. Nec deinde Mysna ad Ridacum rediit, sed in Boiemorum potestate usque ad ECCARDUM permansit. Huic enim sponte ea rursus cessit Boleslaus. Vixit apud Ridacum à puero DEDO agnatus è familia Budsetia, hoc est, Wettinensi, de quo infra Ditmarus lib. 6.

Carolus amittit feudum, ut nominavit Ditmarus, seu bona dedita per calumniam, eamque fortunæ acerbiter excelso animo perfert. Moritur temporibus Henrici II. Cæs. IV. Cæs. Maii M. XII. Ditmarus lib. 7.

Guntherus ex nobiliss. Turingiæ australis natalibus, ut loquitur Ditmarus, hoc est, ut ego opinione auguror, Friderici F. Ridaci frater, gessit multa pro OTHONE II. Cæs. bella, usus ad hæc opera strenua ECCARDI F. gratiam tamen ex his meritis dignam non collegit: quippe qui à dignitatibus aliquandiu exclusus fuerit. Dedit temporibus ejus idem Imperator non ignobilem Episcopatu Mersepurgenfi saltum: qua quidem in expositione à Ditmaro Marchio nominatur. Reliquit liberos *ECCARDUM*, *Guacelinum*, & *Brunonem*.

nonem. Qua dere etsi planæ sunt Ditmari expositiones, libuit tamen hoc loco argumentum id unum reperere, quod *Guncelinum Hermanni* patruum vocat, hanc subiiciendo *γνώμῳ: Semper patruus in fratrum filios severi.*

Eccardus adolescit spe & fama indolis præclarissimæ: bellicis studijs sub patre assuescit, cum eoque pro OTHONE II. Cæs. bella multa conficit feliciter. Quocirca ita ab hoc diligitur, ut in Mysniæ Marchia, Carolo excluso, *Ridaco* surrogatus sit. Ea re quasi materiam uberiolem exercendæ virtutis sibi oblatam ratus, mox in *Boleslaum* Boicum arma expedit, eumque cedere sibi Mysna compulsam, militem deinde, ut loquitur Ditmarus, retinet. Inde Milzenos (erant hi Soraborum gens in Mysniæ finibus) adortur atque edomat: cum Boleslao Polono foedus & amicitiam conjungit: bona quæ possideret deditia, hæreditaria impetrat, & foelicissimo fortunæ ardentis successu eò usque progreditur, ut in Turingia communibus gentis suffragiis principatum promeruerit. Ubi rebus humanis excessit OTHO II. à filio & successore hujus OTHONE III. gratiam eandem inquit. Quem in Italiam secutus reversum inde & religionis causa in Poloniam cogitantem redux ipse excipit Mysniæ honorificentissime. Unde cum Cæsaris in ipsum aucta benevolentia, hunc jam solus possideret, parem adhuc sibi *Gisilerum*, Archiepisc. Magdeburg. clam mordet: & vicissim ipse *Lotharium* Comitem urit, eosque dehinc sibi spiritus sumit, ut à morte Cæsaris Imperium affectavit. Ea de causa Frasæ Principum conventu indicto, adversantem sibi Lotharium quid ad hoc institutum ipsum perpelleret, interrogare ausus, responso retunditur ejusmodi: *An non intelligeret, currui suo rotam quartam deesse?* Nec tamen sic quiescit; & comitijs in alterum Werlensem conventum rejectis cum ibi HENRICO Bavaro Cæsare designato, iterum
rebus

rebus novis studeret, regios sibi in accubitu honores usurpat: ac tamen si ea re offensi animi plurimorum essent, eosdem tamen etiam Hildeshemij reperere audet. Inde Paderbornam profectus, non pro spe accipitur, nec quod cum *Hermann*o, Duce Sueviae, colloquium instituerat, succedit. Quare cum domum rediturus, Northemium deflexisset ad *Sigefridum* Comitem, ab filiis hujus, è quibus *Henricum* cædioris jussu Othonis III procurarat strui sibi insidias cognoscit. His elapsus, ab insequentibus de nocte dormitans opprimitur: & cum è comitatu ejus cæsis fidelissimis ipse pugnare pergeret fortiter, à *Sigefrido* hasta collum transverberatur, & lapsantis caput cervicibus abscinditur. Conditur honorifice Jenæ ad Salam. Ditmarus lib. 4. & seqq. ubi & elogium ipsius additur. E rebus prosperè cadentibus hoc etiam sibi sumsit, ut *Bennonem*, dignitatis equestris virum, excœcarit, ut idem Ditmarus lib. 4.

GUNCELINUS, præbet se Mysnensibus oppidanis seditiosè contra HERMANNUM, fratris filium, tumultuantibus ductorem, usus temporis opportunitate, quòd præsi diu pars magna abesset. Atque occupata porta quadam, & in amicis *Hermanni* Breccione cæso, ad obsidionem ejus aggreditur. Hanc illam deprecantem discedere permittit, & urbem *Boleslao* Polono deditam, custodiendam accipit. Quàm cum ille deinde in bello *Henrici* Comitis, cui confœderatus esset, restitui sibi postularet, *Guncelinus* formidine novi ab *Henrico* II. Cæs. periculi, cujus interea militem præsidium receperat, id detrectat. Quapropter bello à *Boleslao* oppugnatur: Lumacia solo æquatur, & cum Mogolena obsessa itidem in hostis potestatem perventura fuisset, callido commento hunc in Boiemiam & Bavariam avertit. Eam Cæsar defensurus, cum in Milzenos progressus, nivibus impediretur, *Guncelino* præsidium novum Mysnæ relinquit: &

post Italicam expeditionem bello in hos renovato, Budissinam flammis absumsisset, ni *Guncelinus* id provido consilio impediisset. Dedita enim hæc paulo post fuit jussu Boleslai: & ipse firmiter præsidium accepit. Nec tamen his meritis planè Cæsari reconciliari, & Polonicæ societatis invidiam abolere potuit: ac sævo odio semper ab *Hermannno* discedit. Cumque arma tandem sumsisset uterque, infelici conatu *Strelam* tentat. Inde vehementer exacerbatur, *Rochliciam* capram in cineres redigit, sed arcem ipse ad *Salam* operis præclari amittit. Quarum rerum fama mox ad Cæsarem perlata, unà cum *Hermannno* *Merseburgam* ad causam dicendam evocatur. Ibi multorum criminum accusatus, & à Cæsare Majestatis damnatus principum intercessione vita donatur, & asservandus *Arnolpho* Episcopo traditur, *Ditmarus* lib. 5. & seq.

Bruno præest *Mysnæ*, quo tempore *Guncelinus* *Merseburgi* apud Cæsarem causam diceret: eoque damnato, munere illo usque ad *Hermannni* adventum perfungitur. *Ditmarus* lib. 6.

Cum *ECCARDO* conupta fuit *SVANEHILDIS*, *Bernhardi* ducis *Saxonix* F. quæ ante cum *Ditmaro* *Marchione* *Lusatix*, fuisset: è qua liberi procreati *Lucarda*, natu maxima, *HERMANNUS*, *ECCARDUS*, *GUNTERUS*, & quæ nostra sententia est, filia altera *ODA*. Nominat enim hanc *Eccardi* *Marchionis* filiam *Ditmarus* lib. 7. ut genita *Eccardo* filio videri nequeat.

HERMANNUS, facit de patris voluntate atque jussu bellum *Vilhelmo*, *Comiti* *Vinariæ*, idque propter eadem filij ipsius geminam. Hoc prospere gesto, & *Vinariensi* facere imperata coacto, cum in eodem tempore tristem de patris interitu nuncium accepisset, illico isthuc cum matre advolat, & funus ejus deducit curatque honorificè, pergit deinde

deinde Mysnam: ab oppidanis precio corruptis ab *Boleslao* Polono, qui cognita Eccardi morte, populabundus Lusatiam & Mysnam invaserat, obsideretur seditiosè: atque in amicis *Breccione* perempto, *Ozerus* præfectus ad necem deponitur. Id cum per *Ditmarum*, dignitatis equestris virum, deprecaretur, & multitudinem, patris huic exprobrando beneficia, ut arma deponeret, aut discedendi sibi potestatem faceret, hortaretur, postremum solum obtinet, & urbs Polono deditur. Cum quo postmodo gratia reconciliata, etiam Cæsaris beneficio Budissinæ præfecturam accipit. Per id tempus familiariter cum *Bolislao* congressus, denique Feccialis ad bellum illi denunciandum ablegatur. Ideo minus benigne habetur, & Budissinam quandoquidem, quæ oppidanis induciarum tempore auxilia pollicitus esset, non mitteret, deditioe amittit. Aliquanto post, quæ ei cum *Guncelino* patruo esset, similtas recrudescit & in bellum erumpit. In quo bello *Rochlicia* exutus, cladem eam ita ulciscitur, ut arcem *Guncelini* ad *Salam* nobilissimam expugnatam vastarit, & in disceptatione apud Cæsarem causam obtinuerit. Cumque *Guncelino* tum in Mysnensi *Marchia* surrogatus esset, *Fridericus* *Dedonis* F. aliquanto post & *Cunegundæ* *Augustæ* intercessione, & principum suffragio, sibi eam impetrat, & deducente Cæsaris legato Mysnam redit. Ibi summa clementia usus, ignoscit ultro omnibus, idque adeo dextræ stipulatione confirmat. Abeo tempore, cum ob crebras *Boleslai* Poloni injurias Cæsar bellum contra eum redintegrasset, huic nomen dat: nec multo post Cæsare propter adversam valetudinem domum regresso, cum *JAROMIRO* Boiemo & *Gerone* aliquantisper in armis manet, nulla tamen memorabili gesta. Qua de causa cum fieri pacem Cæsar passus esset, ea rupta, *Boleslao* evocantem visit: pacem denuo suadet: legatum illius pro-

pterea ad Cæsarem missum deducit, sed ut operam illam frustra insumserit: quia *Boleslaus* interea Boiemos ad defectionem sollicitarat. Quo circa cum iterum ad bellum ventum esset, excipit *Geronis* Marchionis cadaver, qui in eo ceciderat, & cum fratribus *Eccardo* & *Gunthero* aliquo usque comitatur. Etenim Cæsaris mandato prope Mysinam regredi, eamque à *Misecone*, *Boleslai F.* defendere iussus, vix hostem irruentem antevortit. Quo post captum suburbium, atque incensum, eo ardore in urbis oppugnationem incumbente, ut de defensione fermè desperaret, subita *Albis* inundatione illum avertit. Quare firmius deinde ab Cæsare præsidium consequitur: instauratur suburbium, & tanquam collega ei *Fridericus* Comes adjungitur. Neque sic etiam hostis metu solutus, cadaver *Idonis* Episcopi, haud multo post mortui, Mysinæ detinet & sepeliri ibi mandat, urbis excidium, quod ille prædixerat, caveri ita posse ratus. Ubi tandem cum *Boleslao*, bellum in Russiam translaturus, pacificatio instituta est, ei actioni Cæsaris nomine *Budissinæ* cum *Ditterico* Comite adest. Jamque exinde pace fruens, de saltu quodam cum *DITMARO*, Equisepo *Mersepurg.* in contentionem venit. Quæ cum interventu Cæsaris dirempta esset, aliquanto post legatus in Poloniam proficiscitur: & cum interea cum *Ditmaro* similtas recruidisset, suos satellites & in illum & in *Geronem* *Magdeburgium* agere protervius permittit, *Ditmarus* lib. 5, 6, 7.

Eccardus oppugnat cum *Hermanno* fratre *Guncelinum*: eoque bello ex sententia confecto, post clandestinam cum *Boleslao* Polono amicitiam colit: fovet ejus speculatores, & denique absque *Henrici II.* Cæs. venia ad illum proficiscitur, & de Cæsare multa loquitur odiosius. Ideo ad causam dicendam evocatus, cum judicium damnationis metu detrectaret, bonis exiit. Posttamen Cæsari ex quorundam
inter-

intercessione reconciliatur suaque recuperat. DITMARO Merseburgio occultè infestus, sylvam quandam ejus ventionibus occupat, & suos ac fratris satellites grassari licentius permittit. Ditmarus lib. 6. & seq.

Guntherus memoratur à Ditmaro lib. 7.

Lucarda desponderetur *VVernero*, *Lorharii* Comitis filio, quæ sponsalia patre post retractante, cum propterea ab Abbatissa *Quedlinburgensi*, quæ Imperij tum gubernacula teneret, conventus principum *Domberga* indictus esset, vi rapitur à sponso: itaque connubio assensa, etiam sponsus deinde, postquam Abbatissæ supplicavit, veniam promeretur. Ditmarus lib. 4. pag. 42.

Mathildis nupsit *Ditterico* *Wettinensi*, mater *Dedonis* & *Timonis*, ut *Chronic. Mysn.*

Oda collocatur *Boleslao* Polono, qui diu multumque eam ambivisset, idque sub id tempus, quo pace cum *Henrico II. Cæs.* facta, ille se ad bellum *Russicum* compararet. Ditmarus lib. 7.

ALTERA MARCHIONVM MYSNIÆ FAMILIA.

Ditmarus, alter *Ditgremi* F. secundæ Marchionum *Mysn.* familiæ conditor.

Dittericus, memoratur nomine tenus à Ditmaro lib. 6. Filios reliquit *DEDONEM* & *FRIDERICUM*.

Dedo vixit à prima pueritia apud *RIDACVM* Marchionem, agnatum. Ubi ex ephebis excessit, mirificè & animi & corporis robore emittit. Quo circa cum belli materiam quæreret, juvenili & temerario conatu *Boimos* *Cicensi* agro immittit, & in reliqua præda etiam matrem abduci captivam patitur. Reconciliatur tamen aliquanto post *OTHONI III.* *Cæsari*, & ab summi ingenij commendatione gratiam ejus illustrem promeretur. Qua tempestivè usus *Mersepurgii* Comitatus partem à *BIONIS* à vita excessu impetrat, & *Zorbeci*

Burggrafatum, qui antea Imperatorum beneficium fuisset & sibi & *Fridrico* fratri hereditarium facit. Mox ad conjugium animum appellit, & *THIBVRGAM*, *Theodoric* Marchionis filiam, uxorem ducit. Iamque ex tanto rerum successu majores sibi spiritus sumens, occulto in *Othonis* Cæs. successorem *Henricum* II. odio accenditur, & in reliquos principes palam injurias immittit. Quos inter cum *VVERNERVM* Marchionem ita Cæsari accusasset, ut sententia hujus jam condemnandus, vix *Burcardi* Palatini intercessione conservatus sit, tam obstinatè vexare illum pergit, ut subiectum ipsi *Volmerstadium* oppidum exuri curarit, & ad *Tangermundam* usque excursiones fecerit. Vbi occurrente ei *VVernero*, cum suis profugientibus hostem fortiter exciperet, cum *Egilhardo*, qui solus apud eum mansisset, obruncatur. *Ditmarus* lib. 6. p. 71.

FRIDERICVS imponitur ab *HENRICO* II. Cæsare *Mysnæ præfectus*, post exauctoratum & in vincula coniectum *Guncelinum*, hoc est, *Burggrafus* ibi primus constituitur, ut interpretatur in *Annalibus Mysn. Fabricius*. Quo munere etsi paulo post se sponte abdicavit, in fide tamen erga Cæsarem constanter permansit. Cumque prudentia, summa esset, & liberis maribus careret, possessiones suas ita *Ditterico*, fratris filio, legat, ut rationem ab hoc filiarum haberi voluerit. *Ditmarus* lib. 6. & seq.

Nascitur *DEDONE* & *Thiburga* *DITTERICVS*.

DITTERICVS, impetrat bonotum paternorum successionem ab *HENRICO* II. Cæs. intercedente pro eo *Augusta* cum reliquis principibus, *Leburgum* ab *Fridrico* patruo morituro certis conditionibus accipit: quæ res cum & à Cæsare rata haberetur haud multo post idem oppidum grave ab incendio subito damnum accipit. Vbi cum *Boleslao* Polono fieri Cæsar pacem permisit, actioni illi *Budisina* adest *Ditmarus* lib. 7.

Fuit in *Ditterici* matrimonio *MATHILDIS*, *Eccardi* Marchionis F. unde in reliquis liberis nati *DEDO* & *TIMO*.

DEDO, Marchiam *Mysnensem* post *Hermannum* avunculum consecutus videtur, idque vel agnationis jure vel propter matrem. *Timonis* quidem illum fratrem extitisse, disertè *Annales Gozecenses* affirmant. Habent historiam ejus *Schaffnaburgensis* & *Vrspergensis*. E filiis præcipuè memorantur:

Dedi

Dedo
 |
 Henricus successor,
 quo genitus est

Henricus cognomento Junior, quo mortuo cessit Mysnensis
 Marchia CONRADO, Timonis F.

Timonis historia extat in Chronico Mysnensi, & pertracta-
 tur carmine in Marchionibus Mysnensibus à Georgio Fabricio.
 Nascitur eo

CONRADUS, Mysnensem Marchiam post Henricum Ju-
 niorem vi & armis consecutus, deinde eam ad posteros propaga-
 vit: & supersunt hodie è pro genie ipsius Electores & Duces Saxonie
 &c. Vide de historia ejus Chronic. Peg. ad annum 1123.

Hucusque Reineccius ad Ditmari Chronicon. *Qua vero
 sequitur pars Genealogia, subnexa ab eodem est Historia Friderici
 Magni seu Admorsii, à Joh. Garzone conscripta atq; edita Franc. 1580.*

Otho Dives

|
 Dittericus

Constantia — HENRICUS — Elizabetha Maltitia tertia
 prima conjux | Illustris | conjux

Margarita — Albertus — Cunegunda Ise- Dittericus — Helena Fridericus
 Friderici | bergia Sapiens | Brandëburg. Rigo-
 II. Cæs. F. | Apollonius Fridericus rofus
 | nothus | Tuto.

Dicemann° — Jutta Agnes — FRIDERICUS — Adelheidis Henricus Eliza-
 Hënc- prima | Magnus & | Arnshagen- Exul betha
 berg. conjux | Admorsus | sis |
 Fridericus Fridericus Elizabetha. Fridericus
 Claudus. Gravis

|
 Fridericus Strenuus

FRIDERICUS Bellicosus primus Saxon. Dux & creandis Impp. VII Vir.

PARS FAMILIÆ PRÆSENTIUM
 SAXONIÆ ELECTORUM, QUAM A MARCHIONIBUS
 Misniæ & vetusta ac nobilissima WITICHINDI M. Saxonum &
 Angariorum regis stirpe Saxonica, nusquam interrupta sanguinis serie,
 Spalatinus & alij cum secuti derivant, ex Davidis Chytræi Chro-
 nico Saxonix pag. 53. edit. Lips. 1593.

WITTIKINDUS magnus, à Carolo M. Imp. ad veram
 Christi religionem adductus, A. C. 785. ☉ 807.

WITTIKINDUS JUNIOR Comes VVethini &
 Soraborum ad Salam & Albim

Ditgremus
 Ditmarus
 Ditericus tempore Ottonis I. WITTIKINDUS
 stirpe regum Gallix.

Dedo, Comes Mersburg, ab Ot-
 tone III. factus. ☉ 1009. Fridericus, Comes Iltenburgi
 ad Myldam, ☉ 1017.
 Dietericus II. tempore Henrici II. Pamberg ☉ 1091.

Dedo hostis Henrici
 III. Imp. TIMO, minimus natu inter sex fra-
 tres MARCHIO MISNIÆ ab Hen-
 rico IV. designatus. ☉ 1091.

DEDO fundator monste-
 rii Petersberg prope Halam
 1120, CONRADUS tempore Lotharij
 & Conradi III. Imp. ☉ 1157.

OTTO Dives sub quo metalla
 Fribergensia cœperunt 1170. Lipsi-
 am muro cinxit. Cœnobia, Portam
 ad Salam, & CELLÆ ad Myldam
 fundavit 1175. ☉ 1189. Dietericus III. Dedo, Cilliam
 fundavit Do- monasterium
 breloch in Lu. condidit, 1174.
 satia ☉ 1184.

Albertus

Albertus patrem cepit,
fratrem ejecit. © 1195.

Dietericus IV. à fratre pulsus, ducta Judi-
tha Hermanni Landgr, Thuringiæ filia, di-
tionem recuperat, cum Misniam fratre Al-
berto mortuo, tres annos Henricus VI. Imp.
tenuisset. © 1220. die 27. Febr.

HENRICUS ILLUSTRIS natus 1217. Marchio Misniæ &
Landgravius Thuringiæ primus in hac familia A. C. 1248. confir-
matus post transactionem cum Sophia, S. Ludovici & Elisabethæ
filia 1263. © 1288. ætatis 71.

ALBERTUS degener Landgr. Thurin-
giæ, Uxor Margarita, filia Friderici II.
Imp. fugiens mariti crudelitatem, ©
Francofordij in monasterio 1270. ipse
vendita Adolpho Imp. Misnia tandem
inops & exul Erfordiæ © 1314.

Dietericus V. Marchio Misniæ,
fratris filios hæredes instituit,
Weissenfeldense cœnobium
condidit. © 1282. habitavit
Landsbergæ.

FRIDERICUS Admorsus, post bella cum patre 1281. Imp.
Adolpho 1294, & Alberto Imp. 1306. 1307. gesta, urbes Im-
perij Aldeburgam, Cygnæam & Chemnicium in compen-
sationem damnorum & impensarum anno 1308. retinuit. © 1325.

Theodo-
ricus.

FRIDERICUS Gravis, comitatum Orlamund & Vinariam ditioni
adjecit 1345. electus Imp. 1348. © 1349. uxor Mechtild, filia Ludovici
Bavari Imp.

FRIDERICUS strenuus Wilhelmus
cum conjugē Cathari- I. unoculus
na Henrici Henebergē Colditz &
sis filia, ditionē Cobur- llenburg e-
genssem accepit, & Voit- mit. 1398.
landiam occupavit. ©

Balthasar Landgr Thu- Ludovicus
ringiæ comitatum Ke- Episcop.
fernburg, postremo il- Halberst.
lius Comite in itinere & postea
ad terram sanctam de- Mogun-
functo camerae suæ ad- tinus.

1381.

junxit 1385. © 1406.

h

FRIDE-

FRIDERICUS Bellicosus con- Wilhelmus II. FRIDERICUS Pacifi-
ditor Acad. Lipsensis 1409. pri- dives. © 1425. cus, Saltzen Thuri-
mus Elector Saxoniae à Sigis- fundavit Al- gia arcem à postremo
mundo Casare creatus 1423. © denburgense harede recepit 1409.
1428. Collegium. © 1439.

FRIDERICUS II. placidus Elect. Sigismundus Wilhelmus III. Landgr.
habuit sororem Friderici III. Episc. Her. Thuringiae © 1483 uxor
Imp. Margaritam. © 1464. bipolensis. Anna filia Alberti Imp.
© 1457. ducta 1442. © 1462.

ERNESTUS elector Anna nupta Alberto ALBERTUS dextera manus
© 1486. Achilli Germ. 1458. Imperij © 1500. 12. Sept.

FRIDERICUS Albertus Ernestus Johannes Georgius Fridericus Henricus
III. sapiens Archiep. archiep. Bonus & © 1539. 17. nat. 1473.
sub quo Lu- Mogunt. Magdeb. constans April. 16. Martij
therus con- © 1484. © 1513. © 1532. © 1541. uxor Ca-
tra Pontifi- charina filia Ma-
cē scribere gni Ducis Mega-
cepit. © 1525. politani.

IOANNES FRIDERICUS Ioh. Ernestus MAURITIUS Augustus Elector
Elect. Nutritus eccle- Coburgæ se- elect in pralio Saxoniae Mæcenas
siae & scholarum, captus: pultus 1553. cū Marchione studiorum & nu-
à Carolo V. 1547. die 24. Alberto, icu tricius Ecclesiae
Apr. liberatus 1552. © 1554. globi periit. 1553. munificus © 1586.

Ioannes Fridericus Gothæ Ioannes VVilhelmus dux CHRISTIANUS I.
captus 1567. April. 13. Saxon. © 1573. Elector 1591. ©

IOANNES Ioannes Er- Fridericus Ioan- Christianus II. Ioan Georgi^o I. Au-
Casimirus nestus VVilhelm^o nes. August. natus 6. Martij 1585. gu-
23. Septem. 15. Elect. XI. stus.
83. El. x.

Johaa Philippus. Frideri- Wilhelmus, Ernestus, Johan Georg. II. Augustus, Christi- Mauri-
cus Wil- helmus. Electi, XII. anus tius.

FAMILIA VVITICHINDI

ex Vvbonis Emmij Append. Genealogica pag 151. & 155.
THIADERICUS Saxo, Sichardi F. contra Carolum Martellum Francorum Principem bellum gesit.

Wernechinus Dux
Angrivariorum

BRUNO frater VVitichindi M. quem perperam VVigberti filiu fuisse asserit Alb. Crantzio

VVITICHINDUS Magnus Dux Angrivariorum hostis perpetuus Caroli M.

LUDOLFUS Dux Saxoniae fundator Collegij Gandersheimensis

VVIGBERTUS fundator collegij in VVildeshusen.

VVITIKINDUS Iunior

Tan- BRUNO cō- OTTO Magnus, quarditor aut Dux Saxoniae instaurator Brunsvici in praelio contra Danos occubuit.

VVALBERTUS Bru- VVildeshusae no. juxta patrem sepultus

Ditgrem^o

VVitichidus audiū praefectus

THIADERICUS focer Henrici Aucupis

VVitikin. Immodus ex quo orti PRINCIPES SABAUDI.

Dietmarus

ROBERTUS dux And.

HENRICUS Auceps Imperator.

Mathilda nupta Henrico Aucupi

ALMARRUS ex quo MARCHIONES Montisferat. in Italia orti.

Dieteric^o stirps Marchionum Misniae.

ROBERTUS contra Carolū Simplicē Rex

Orto I. Imp. BRUNO Archiep. Colonienſis

HENRICUS Rixofus

ADELHEIDIS nupta Hugoni

Hugo magnus Comes Parisiorū, Abbas dictus, regum Galliae rector.

Otto II Imp. filiorum natu minimus, cui nupta fuit Theophania Constantinopolitana.

Henricus Hezelus Ottoni II. Imp. adversans, Bavaria ab eo ejicitur.

Bruno frater Hezelonis

HUGO CAPETUS rex Gallia stirps SEQUENTIUM REGUM GALLIAE Sanguinis Saxonicus

Otto III. Imp. qui periit a suis veneno interfectus in Italia anno 1002.

HENRICUS II. Imp. sanctus Bavariae Dux obiit a suis 1024.

Bruno Marchio Saxoniae

Ludolphus haeres Ottonis III. Imp. in Saxonia.

Otto Saxo origine, Egbertorum agnatus, Dux Bavariae, per Agnetem matrem Henrici IV. Imp. & ab hoc eadem rursus exutus.

Egbertus Marchio Saxoniae, patruelis Henrici IV. Imp. & eidem fidelissimus

Bruno Marchio Saxoniae in Thuringia caesus in praelio ab Ottone Thuringo 1057.

HENRICUS Crassus Comes Northeimius potens in Saxonia

Gertrudis amplissimum ditionum in Saxonia post necem fratris haeres, nupta Henrico Crasso.

Egbertus Marchio Saxoniae postremus hujus familiae, dominus Brunsvigae, occisus in molendino prope Brunsvigam.

LOTHARIUS II. Imp. Saxo, Luderus Saxonibus dictus

Rixa nupta Lothario Saxoni Imp. opum paternarum & maternarum haeres.

HENRICUS Superbus Bavariae & per conjugem ac matrem Saxoniae quoque Dux praepotens.

GERTRUDIS nupta Henrico Superbo Duci Bavariae.

HENRICUS LEO Bavariae & Saxoniae Dux potentissimus. VNDE BRUNSVICENSIVM ET LUNEBVGENS. DVces.